

LA TRAVIATA

Giuseppe VERDI

Libretto: Francesco Maria Piave

La Traviata, een opera van G. Verdi in 3 bedrijven, werd in 1853 voor het eerst opgevoerd in het theater La Fenice in Venetië. De opera is gebaseerd op het boek *La Dame aux Camélias* van Alexander Dumas jr.

Het eenvoudige verhaal vertelt ons van een onmogelijke liefde tussen een jonge man van adel, Alfredo, en de rijke courtesane Violetta. De vader van Alfredo wijst zijn zoon op morele en religieuze gedragscodes en keurt de relatie met het losbandige meisje af. Sterker nog: hij probeert het paar uit elkaar te drijven. Het gevolg is dat Violetta heen en weer geslingerd wordt ('la traviata' betekent 'de dolende'). In een ontroerend duet vraagt de vader aan Violetta zijn zoon met rust te laten.

Akte I

Parijs, de woning van Violetta

Violetta, geeft een feest ter ere van haar verjaardag. Alfredo Germont, die al een jaar op afstand verliefd is op haar, wordt door een vriendin aan haar voorgesteld. Tijdens het feest wil Alfredo Violetta imponeren, en probeert dit door middel van zijn stem. Haar huidige vriend en beschermheer Baron Douphol, heeft meteen een hekel aan Alfredo en weigert het glas te heffen als de wijn wordt ingeschonken. Alfredo ziet zijn kans en brengt een toast uit op de prachtige avond en op de liefde in het bekende drinklied *Libiamo Ne' Lieti Calici*. Violetta zingt ook een deel van het lied en de andere gasten op het feest fungeren als koor in het refrein.

Als het gezelschap zich naar een ander vertrek begeeft om te dansen, krijgt Violetta een flauwte. Ze blijft alleen in het vertrek achter. Alfredo blijft bij haar en verklaart haar zijn liefde. Violetta wuift deze eerst weg maar is later ontroerd en geeft een *cameliabloem* aan Alfredo die hij dient terug te brengen als deze verwelkt (de volgende dag dus). Na afloop van het feest kijkt Violetta terug op haar leven en denkt aan een beter leven met Alfredo in de toekomst.

Akte II

Scene 1

(3 maanden later) een landhuis, vlak bij Parijs

Violetta en Alfredo wonen samen, volledig afgesloten van het mondaine leven in Parijs. Alfredo ontdekt via Violetta's meid, Annina, dat Violetta haar laatste bezittingen heeft verkocht om de levensstijl die ze hadden in stand te houden. Hij haast zich naar Parijs om te proberen aan geld te komen en laat een boodschap achter voor Violetta. Ondertussen komt Annina binnen met een uitnodiging van Flora, een van Violetta's rijke Parijse vriendinnen. Violetta lacht dat bericht weg en is niet van plan op de uitnodiging in te gaan.

Plots komt Alfredo's vader binnengestormd en beschuldigd haar ervan zijn zoon te hebben geruïneerd. Als zij kan bewijzen dat al het geld van haar eigen bezittingen komt, bindt hij in maar vraagt haar toch zijn zoon op te geven omdat hun verbintenis de huwelijkskansen van zijn dochter vernietigt. Kapot van verdriet geeft ze toe en ze

verkrijgt zodoende zijn respect. De enige manier waarop ze Alfredo kan overtuigen dat hun idylle voorbij is, is door hem te vertellen dat ze niet meer van hem houdt. Voor zij de boodschap aan hem kan vervolledigen komt Alfredo terug en is verbaasd haar in tranen te zien vertrekken. Als hij via een bediende haar bericht ontvangt, beseft hij dat zij niet meer zal terugkeren. Zijn vader probeert hem te troosten en hem mee terug te nemen naar de Provence, waar hij ooit zo gelukkig was. Alfredo wil hier niets van weten en na het zien van de uitnodiging van Flora, vreest hij dat zij naar haar vroegere levensstijl en de baron terugkeert. Hij besluit haar te volgen.

Scene 2

een kamer in Flora's huis

Tijdens een feestje, waarop een gezelschap van Spaanse dansers en waarzegsters de gasten vermaken, komen eerst Alfredo en daarna Violetta met de jaloezige baron bij Flora aan. De baron verbiedt Violetta ook maar één woord met Alfredo te wisselen. De mannen beginnen te kaarten en maken er al snel een duel van. Alfredo wint het ene spel na het andere en Violetta smeekt hem de baron niet boos te maken. Hij gelooft haar motief niet – om hem te beschermen – en nadat zij weigert meteen met hem mee te vertrekken gooit hij al zijn gewonnen geld in haar gezicht en verklaart in het bijzijn van iedereen, dat hij bij dezen zijn schulden aan haar heeft terugbetaald. Iedereen is geschokt door zijn brutale en onfatsoenlijke gedrag en de baron daagt hem uit tot een écht duel. Violetta, zwak en geëmotioneerd, verzekert Alfredo dat zijn neerbuigende gedrag niet verdient en dat zij nog steeds van hem houdt.

Akte III

In Violetta's slaapkamer

Violetta is alleen met haar kamermeid, Annina. Ze heeft bijna geen geld meer en zij is stervende door de tbc die haar heeft uitgeput. Carnavaleske geluiden van buiten dringen de kamer binnen. Ze leest een brief van Alfredo's vader waarin die vertelt dat Alfredo de baron verwond heeft in een duel en voor een tijdje het land moest verlaten. Hij kent ondertussen het ware verhaal en wil vergiffenis komen vragen. Er volgt een innige hereniging en ze verklaren dat ze Parijs voorgoed willen verlaten. De emoties zijn teveel voor Violetta en zij valt neer. Alfredo realiseert zich voor het eerst dat ze doodziek is, dat ze - nog zo jong en zo dicht bij het verwezenlijken van haar droom - stervende is. De dokter arriveert, samen met Alfredo's vader. Die ziet wat er aan de hand is en is vol wroeging over wat hij veroorzaakt heeft. Violetta geeft Alfredo een portret van zichzelf als herinnering en bezwijkt uiteindelijk, omgeven door haar geliefden.